

IN MEMORIAM

DR. SÁGI ERZSÉBET (1931-2017)

Szomorú hírt kaptunk. *Dr. Sági Erzsébet* neves gyógyszerésztörténész, az MGYT szenátora, az MGYT Gyógyszerésztörténeti Szakosztálya volt alelnöke hosszú súlyos betegség után 2017. április 10-én elhunyt. Budapesten született 1931-ben. Itt végezte az iskolai és gimnáziumi tanulmányait. A Budapesti Orvostudományi Egyetemen 1954-ben szerzett gyógyszerészi oklevelet. A pályáját Borsod megyei gyógyszertárakban kezdte, majd másfél év múlva Székesfehérváron folytatta munkáját. 1956-ban a Budai Honvédkórházba került gyógyszertárvezető helyettesnek. 1963-tól a gyógyszertár vezetője lett, mint hivatásos katona. Innen alezredesként ment nyugdíjba 1992 végén. A gyógyszerismertetői tevékenysége mellett feladatköre volt az orvosi műszerekkel és készülékekkel kapcsolatos ügyintézés is. Szorgalmazta a fiatal munkatársak állandó tanulását és szakmai továbbképzését. Elnyerte gyógyszerhatástan-toxicológia tárgykörben a szakgyógyszerészi címet. Még a középiskolás korában kezébe került „A Gyógyszerész” című szaklap, amelynek a történeti közleményeit nagyra értékelte. Az MGYT Gyógyszerésztörténeti Szakosztálya megalakulása (1968) után hamar bekapcsolódott ennek életébe. A Szakosztály alelnöke volt 1992-2004 között. Gyógyszerésztörténeti témából kidolgozott értekezésével 1979-ben szerzett gyógyszerész-doktori oklevelet. A Magyar Orvostörténelmi Társaságban 1987-től a Tradicionális és Keleti Orvoslási Szakbizottság alelnöke volt. 2004-től a MGYT szenátora. Katonagyógyszerészi közleményein kívül az Orvosi Hetilap, az Orvostörténeti Közlemények, a *Lege Artis Medicinae*, a *Botanikai Közlemények*, a *Gyógyszerésztörténet* és a *Gyógyszerészet* közölte cikkeit. Egy könyv társszerzője. A gyógyszerésztörténeti munkásságával hamar kitűnt. A még fehér foltok tartalommal való kitöltését, valamint a téves és hiányos közlések pontosítását és kiegészítését levéltári adatok feltárásával tette közkinccsé. Többször hangoztatta az életében, hogy a gyógyszerésztörténeti kutatásokban mindig az eredeti okmányokat kell elérni. Ezért fáradtságos és időigényes munkával csaknem állandóan kutatott az Országos Levéltárban és gyakran segítette az érdeklődő kutatókat a levéltári kutatásokban. „Újat mondok régiokról” címmel rendszeresen tartott előadásokat. Nyugdíjában az Ernyey József Gyógyszerésztörténeti Könyvtár állandó kutatója volt. Lexikális műveltséggel, latin és gót betűs német nyelvismerettel rendelkezett. Elnyerte 1999-ben a Gyógyszerészet Nívódíját és 2005-ben az Ernyey József Emlékérmét. Még az élete utolsó évtizedében is a katonás fegyelem jellemezte őt. Elnyerte a Semmelweis Egyetem gyémántdiplomáját 2014-ben. Szomorú szívvel búcsúzunk Erzsébettől.

Szmodits László